ELS GAFARRONS

COLLA HUMORÍSTICA DE MASNOU

CANÇONS I COBLES

1923

EMPESCADES PER

ANTÓN PORTABELLA

Preu:
30 cènts.

LLIBRET III

GAFARRONISTES

(CANTAIRES i MÚSICS)

Lluis Ballell	Geroni Gibernau
Gabriel Bert	Joan Josep
Rafel Bert	Antoni Mari
Pere Curell	Joan Palau
Eugeni Casanovas	Pere Perich
Joan Durán	Francesc Rosés
Josep Enric	Francesc Roig
Jesús Fabregat	Josep Vila

NOTA,—L'autor concedeix el dret de cantar-les a qui li dongui la gana.

LES TRES GRACIES O... DESGRACIES

Barreja de Sardana i Pavana

I

En el mas de Corcaliu
hi han tres noies presumides,
de tot fan escarafalls
i critiquen llurs amigues.
Si una dù mocadô al cap
o va llarga de faldilla,
se n'aparten d'aprop seu
per lo què la gent diria.

—Elles miren pel demà
—Oh, és clâ!
—I amb vestits de fer patî...
—Ai, si!—
Pescaràn un bon promès,
comte, duc o bé marqués,
i tindràn el niu d'amor
tot d'or, tot d'or.

Fadrineta, no siguis tova
cuida't el físic si vols ser jova.
Fadrineta, si ets jova i tova
passa per casa.. i demà m'afeitaràs

II

Totes tres van a sarau
amb llacets i robes fines
i pintades de vermell
semblen *pepas* de la fira.
El cabell porten tenyit
i a les galtes s'hi fan pigues,
i per'na ben trasparents
s'han fet mitges de trenyines.

—Elles miren pel demá
Oh, es clà!
—I amb vestits de fer patî...
—Ai, si!—
Pescaràn un bon promès
comte duc o bé marquès,
i tindàrn el niu d'amor
tot d'or. tot d'or.

Fadrineta, no siguis tova
cuida't el fisic si vols ser jova.
Fadrineta, si ets jova i tova
passa per casa.. i demà m'afeitaràs

III

El casori ha esdevingut
quan del cor s'han vist ferides,

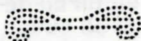
prô cada una ha arreplegat
l'home aquell que's merexía.
L'un es manco i també és coix,
tulit l'altre i amb peus de pinya
i n'hi ha un que és geperut
i ademés dú un ull de vidre,

—Elles miren pel demà
—Oh, és clâ!
—I amb vestits de fer patî...
—Ai, si!—
Van pescar un bon promès
i un niu d'or tenint les tres,
el marit trova tothom
de plom, de plom.

Fadrineta, no siguis tova
cuida't el fisic si vols ser jova.
Fadrineta, si ets jova i tova
passa per casa.. i demà m'afeitaràs

La Pageseta

Música del fox-trot de «El Arco Iris»

I

Va baixâ a ciutat quatre capons
que eren un perill pel gallinê;
no estaven bé,
no estaven bé!

Tenien el brom, els pobrissons,
rampa i ulls-de-poll dins del padré
no estaven bé,
no estaven bé!

Era exposat guarda'ls
aquells quatre animals.
Amb aquests morts-deia- on anirè?
vendre'ls al poble me fa molta pô,
que si a un pagés logro ensarronar
després puc rebre jo.

II

Cridant pels carrers: Qui vol viram!
li van dî: Agafeu-la! i no sé què;

no estaven bé,
no estaven bé!

També es va sentir que estava *mam*
perqué els jeringava i dava tè;
no estaven bé,
no estaven bé,

Era pecat liença'ls
que costen de cria'ls.
Cansada ja de voltar per ré,
en una fonda parlà amb un senyô
i a sis rals cap els hi va comprar
per fer-ne caldo bò.

NO ES POT CONTINUAR

— COBLES —

I

L'Enric per les dònes
diu que es pert de vista
en té conquistades
tres centes en llista,
amb frases meloses
que sab combinâ
al cine les porta...
Ja sàb lo que fa.
Quan n'hi té a dins una
i es queda a les fosques
pera asegurar-se
que no hi va errat d'osques,
pel cos apretant-la
li passa la ma,
i amb els dits de l'altra...

TORNADA:

—Pst! pst! pst!
No es pot continuar!
No es pot continuar!..
Val més certes coses deixar-les estar!

II

Quan la calô apreta
formoses xieotes
se'n van a la platja
i allà es banyen totes;
les formes exposen
prô el seu punt está
qui amb més poca roba
ses carns pot tapâ.
Hi ha qui ensenya cama,
qui un pam de pitrera,
qui un bon pet de cuixes
i els sec del darrera,
les més atrevides
amb trajo més clar,
s'ajupen i ensenyen...

TORNADA:

—Pst! pst! pst!
No es pot continuar!
No es pot continuar!
Val més certes coses deixar-les estar;

III

A fer- unes botes
va anâ una senyora,

en una botiga
que hi viu a la vora
i el pegot al veure
son peu, va quedar
que ni menys sabía
per on començar.
Les vull altes, altes,
—ella repetía—
si vol que contenta
torni un altre día
i ell per satisfer-la
tan alt amidà
que fins va arribar-li...

TORNADA:

—Pst! pst! pst!
No es pot continuar!
No es pot continuar!..
Val més certes coses deixar-les estar!

IV

La Pepa i la Munda
son dugues veïnes
que sempre es barallen
i es donen tunyines,
com que son geloses

no poden tragar
que el seu home el miri
una altra al passar.
Un jorn que la Pepa
mirà al de la Munda
va agafar-la aquesta
dant-li una gran tunda.
prô tant del darrera
la roba li alçà,
que al plè tothom creia...

TORNADA:

Pst! pst! pst!
No es pot continuar!
No es pot continuar!,.
Val més certes coses deixar-les estar!

V

Casat en Corneli
frisava de pena
perquè mai li envlava
Deu cap nen ni nena,
don Cosme va dir-li
a Nuria has d'anâ
i allà si a Deu pregues
potsê et servirà.
Un any just va estar-s'hi

pregant per ser colla,
i fins s'assegura
que el cap posà a l'olla,
i en premi al sê a casa
un àngel trovà,
prô es diu que el tal àngel...

TORNADA:

Pst! pst! pst!
No es pot continuar!
No es pot continuar!..
Val més certes coses deixàr-les estar!

VI

La Margarideta
tota s'aprimava.
sa mare li deia:
creu, no siguis fava,
l'amor et corseca
i has de procurà
de buscar-te un *novio*
que això et referà.
La noia, creienta.
com curar volia
es buscà set *novios*.
un per cada día,
i en lloc d'aprimar-se

tant es và engreixar,
que del set no saben...

TORNADA:

Pst! pst! pst!
No es pot continuar!
No es pot continuar!..
Val més certes coses deixar-les estar!

VII

Quan relacions tenen
les xicotes d'ara,
per tot amb el *novio*
van sense la mare;
i a escampar la boira
és costum d'anar.
en els llocs que ells creuen
no els poden clissar.
En els estratègics
hi ha cada parella,
que fingint parlar-se
molt a cau d'orella
tan estrets s'abracen,
que no sé què ho fa,
que sembla que estiguin...

TORNADA:

—Pst! pst! pst!
No es pot continuar!
No es pot continuar!
Val més certes coses deixar-les estar!

VIII

Una gran xicota
al mes de casar-se
per dissort o pega
vidua va quedar-se;
el seu desespero
feia horroritzar
perqué tan depressa
ell la va deixar.
Ai!—deia nerviosa—
morir també'm temo,
tinc la sang ardenta
i del cor fins cremo,
per a sossegar-me
i consol trovar
necessitaría...

TORNADA:

—Pst! pst! pst!
No es pot continuar!
No es pot continuar!..
Val més certes coses deixar-les estar!

AL·LELUYA!

VALS

Fruïnt dolços cants
i alegres cançons
van de branca en branca
"ELS GAFARRONS".
Cantem dcsitjant
ninetes d'ull viu,
que la menjadora
de gra ens ompliu.
No hi poseu cap roc
ni crostes de pa,
ni vianda que s'hagi
de rescalfâ.
Val més que hi poseu
alguns patacons,
xampany, tortells, bèns i capons.
Ninetes gentils,
surtiu al balcó,
mireu si us agrada
cap gafarrò,
Si algún d'ells voleu
que us vingui a la ma
pinyons a la boca
li heu de posâ.
I si tant i tant
teniu amansit
a jugâ amb vosaltres
fins vindrá al llit.
Apa, dones, trieu
que d'un tot just nat
sabem que vuit peles n'han dat.

Seguim tots cantant
tots cantant
i els mals espantant
espantant
Que és el mon un fandango que
[hem d'anar ballant.
Matem la miseria,
matem
i bebem bons tragos,
bebem
que l'any que ve a alegrar-vos
[també tornarem.

PROU

J. M.

Publicacions de "ELS GAFARRONS"

Llibret	I	Edició	1921	=	25 cts.
»	II	»	1922	=	30 »
»	III	»	1923	=	30 »

